

Bei, at ansætte en Mængde ulønnede eller af Private lønede Præster, der skulle sørge for frie Foreninger, er for besværlig en Bei til, at man kan udrette Noget derved. Det gaaer ikke an at sige: Alle de kirkelige Midler, der nu ere, skulle henlægges til Lærerstand, som den nu er, men, for at hjælpe paa den ikke tilstrækkelige Lærerstand, skal der stables en Række af ikke lønede Lærere. Det er for Meget at forlange, at der ved privat Hjælp skal hødes paa de Brøst, som ere tilstede i den Kirke, som vi lønne. Men det er ogsaa ligefrem ubtalt af dem, der ville dette Lovforslag, om ikke bedst, saa dog meget vel —, det er saaledes ubtalt af den ærede 4de Lands- thingsmand for 7de Kreds (Forchhammer), som vel ikke er den varmeste Forsvarer af Lovfor- slaget, men dog tager sig af det med fuld Overbeviisning —, at det ved hele denne Lov dreier sig om een eller to Frimenigheder. Det er jo ogsaa givet, at der ikke blot ikke er nogen Frimenighed, men at der end ikke har viist sig den mindste Tendens til at danne sig saadanne i denne Form ved at træde sammen og stæffe Lønning til Præster, uden paa Bornholm og i Nyslinge. Tilfældet paa Bornholm har man her ladet falde, i det Ringeste har den ærede 4de Landsthingsmand for 7de Kreds (Forchhammer) ikke omtalt det, og jeg troer ogsaa, at det er ganske rigtigt. Der er her Spørgsmaal om en Præst, der har — jeg badler ikke hans Overbeviisning eller hvad han har gjort efter sin Overbeviisning — meldt sig ud af Folke- kirken, siden fortrudt sit Skridt, har sagt, at han har feilet og nu forlanger at komme ind i den igjen; men man skal dog ikke udtrykkeligt aabne Veien for denne Mand, der selv er- kjender at have feilet saa stærkt og ledet mange Andre med sig i Bilsfarelsen, for at han skal vende tilbage til Kirken som Lærer. Lad ham bestedent vende tilbage til Kirken, som han siger, at han har forladt —, jeg kaster, som sagt, ikke nogen Dabel paa ham, min kirkelige Overbeviisning staaer ikke paa en saa fast Grund, at jeg vil badle Andre, jeg holder den helst bestedent tilbage hos mig selv. Altsaa, Bornholm lade man falde; der er da Nyslinge tilbage. Er det nu den rigtige Fremgangs- maade, fordi der er indtraadt et beklageligt

Misforhold paa et enkelt Punkt, derfor at ville give en almindelig Lov, hvorved der stables en Form, der vil være gjældende for hele den danske Folkekirke, og som, hvis man troer paa, at den er brugelig, kan finde Anvendelse paa mangfoldige Steder. At skabe en heel Klasse af kirkelige Lærere, stillede ved Siden af dem, som jeg vil kalde de officielle Kirkelærere, og behandle paa en noget anden Maade, det er ikke den rigtige Bei, naar Spørgsmaalet dog virkelig reducerer sig til Nazarethmenigheden; men man give en Lov, der enten bestemt ind- strænker sig til at handle om Nazarethmenig- heden, eller indstrænke sig til, uden at nævne den, at træffe Foranstaltninger, hvorved den kan komme ind, men uden at de øvrige kirke- lige Forhold derved afficeres; jeg skal siden sige, hvorledes man kan gjøre det. Altsaa, det er min første Anke, at Loven træffer alminde- lige kirkelige Foranstaltninger, som ikke ere fremkaldte ved nogen virkelig, almindelig Trang, men ved et specielt Tilfælde.

Dernæst har jeg sagt, at hvad Loven gaaer ud paa at indføre, er ikke antageligt saaledes som det nu er foreslaaet. Loven gaaer ud paa at skabe Frimenigheder eller egentlig paa at ordne en præstelig Kaldelse for disse Fri- menigheder. Vi beholde altsaa uforandret den officielle Kirke, som vi paa mange Maader ere misfornøiede med; den hidtil værende Præste- kaldelse, Regjeringens Indfyldelse paa den og Menighedernes Udelukkelse deraf beholde vi, men ved Siden deraf indføre vi en anden Klasse af Præster. Den bliver friere, siger man, fordi Menighederne selv skulle lønne den; men jeg har allerede sagt, at det er en gal Fremgangsmaade saaledes at give Frihed og saa kaste hele Byrden ved den over paa Me- nighederne. Men der er en Ting, som jeg især har meget imod. Man har ikke kunnet undlade at gjøre Kaldelsen ogsaa af disse Præster til en Regjerings sag; det er Hs. Ma- jestæts Kongen i Forening med hans Regjering, der skal antage eller i alt Fald bekræfte disse Præster, og forsaavidt beholder man altsaa Principet, det være godt eller ikke, at man i Danmark ikke bliver Præst i Folkekirken uden ifølge Kongens Villie. Men nu kommer der en anden Ting. Naar man ellers i Danmark